

Beszámoló

2010-ben jelent meg az első Kolozsváros. Milyen város? műemlék pedagógiai munkafüzet, mely a középkori Kolozsvárt ismerteti meg a gyerekekkel 115 feladat segítségével. A pozitív fogadtatásnak köszönhetően 2011-ben elkészült a reneszánsz Kolozsvárt bemutató kötet is. A két kötet illusztrálása közben elkezdett érlelődni bennem egy hasonló témájú gyerekruha kollekció gondolata is.

Az alkotói ösztöndíj elnyerése ennek az ötletnek a megvalósítására teremtett lehetőséget. A munkafolyamat során kicsit eltértem az eredeti elképzelésemtől. Az eddigi kiállításokon és divatbemutatókon azt tapasztaltam, hogy a galériák környezete inkább a szülőket vonza, a gyermekek számára kissé szigorúak és távolságtartók. Az alkotásaimmal a gyereket és a szülőt egyaránt meg szeretném ragadni. Hosszas ötletelés után úgy döntöttem, hogy közelebb kell vinni a kiállítást a gyerekekhez, hogy legyen idejük befogadni, ezért rendhagyó módon egy óvodát választottam a kiállítás és a bemutató helyszínéül.

A Rudolf úti óvoda Bóbita csoportjának terme egy hónapon keresztül lesz berendezve az általam tervezett függönyökkel, ágyterítőkkel, párnákkal. A falon helyet kapnak majd a képek és a kiegészítők, és egy külön erre a célra kialakított sarokban lesznek elhelyezve a ruhák, amelyeket napközben akár fel is vehetnek majd a gyermekek. A bemutató pedig az óvoda udvarán kerül megrendezésre. Mivel alkalmazkodnom kellett az óvoda programjához és — kinti bemutatóról lévén szó — az időjáráshoz, ezért a megnyitó április 12-ére tolódot.

A munkafolyamatról

Ahogy nekikezdttem az ötletelésnek, hamar előkerült a két Kolozsvároshoz felhasznált dokumentáció, de minnél mélyebbre ástam magam a történelmi tematikában, annál inkább úgy éreztem, túl sok a megkötés és nincs elég tér hagyva a képzelőerőnek. Ahhoz hogy üde és könnyed hangulatot teremtsék a gyermekek számára, szükségesnek tartottam, hogy elrugaszkodjak ezektől a megkötésektől.

Eszembe jutott, hogy amikor elsőéves egyetemistaként Kolozsvárra költöztem, azzal a tanáccsal láttak el, ha eltévedek és nincs térképem vegyem célba a Szent Mihály templomot és induljak el irányába, mert Kolozsváron minden út odavezet. Elővettem a térképet és annak böngészése közben nem bizonyosodtam meg arról, hogy tényleg minden út a templomhoz vezet, de egy idő után felfedeztem, hogy a központ utcáiból kirajzolható egy férfi arc, a Mărăști negyed egy füttyülő férfira, a Monostor negyed egy görbe orrú nőre, a Hajnal negyed es kabátos úriemberre emlékeztet. Egyes épületek kutyákra, mások emberekre hasonlítanak. Így született meg bennem egy fantáziaváros képe, ahol életre kelnek az utak, a Sétatér, de még a külvárosi betontömbök is.

Először a illusztrációk készültek el, mivel ez képezi a kiegészítők és a ruhák alapjait, aztán ezeket felhasználva megszülettek a kiegészítők is. A nehezebb és időigényesebb feladat a ruhák kivitelezése volt. A ruháim és az illusztrációim között egyértelműen fellelhető a hasonlóság, de textilen sem az applikációk, sem a textílfesték segítségével nem sikerül megteremtenem azt az aprólékosságot és részletgazdagságot, ami papíron játszi könnyedséggel megalkotható. Idén lehetőségem adódott kipróbálni a digitális nyomtatást. Ennek segítségével az illusztrációkat textilre nyomtathatom, így végre ugyanaz a kép köszön vissza a ruháról is, mint a papírról. A ruhák tervezésekor továbbra is fontos szempont volt, hogy a gyerekek korosztályának megfelelően, hogy tükrözze a hozzájuk közelálló mese- és fantáziavilágot, hogy viselésük közben valóban gyermeknek érezhessék magukat.

Az ösztöndíjból festékeket, színes ceruzákat, kartonokat, textileket, kiegészítőkhöz szükséges bőrt és más alapanyagokat vásároltam. Az összeg egy jelentős részét textilnyomtatásra fordítottam. Továbbá ebből fedezem a kiállítás és az ez alatt zajló gyerekfoglalkozások teljes költségét is.

Ezúton köszönöm a Communitasnak, hogy alkotói ösztöndíjával támogatta a projektet, és lehetővé tette a kiállítás és azzal kapcsolatos előkészületi munkák költségeinek fedezését.